

Životopis – Josef Nechanický

Josef Nechanický se narodil 30. března 1943 v Praze, dětství strávil se svou rodinou ve Staré Boleslavi. Josef měl dvě starší sestry, Magdalénu a Jarmilu, která již bohužel v roce 2018 zemřela. Základní školu absolvoval ve Staré Boleslavi, patřil zde k dobrým žákům, i když živým, jak ostatně chlapci bývají. Rád vzpomíná na svou třídní učitelku Baďurovou, se kterou se později v dospělosti setkal na Slovensku.

Tatínek provozoval ve Staré Boleslavi vyhlášené řeznictví, práce a hlavně zákazníci byli u něj na prvním místě, až potom následovala rodina. Jeho přísnost vyvažovala maminka, velmi pracovitá, obětavá a laskavá. Josef má dvě dcery, tři vnuky a jednu vnučku. Jeho zetěm od mladší dcery je bývalý prvoligový fotbalista Sparty Vlastimil Svoboda, velmi pyšný je také na svého vnuka Jiřího, který vystudoval tři vysoké školy a pracuje v zahraničí na vysoké manažerské pozici.

Po základní škole Josef nastoupil na brandýskou jedenáctiletou střední školu, tak se totiž v padesátých letech jmenovala gymnázia. Maturoval zde v roce 1960. Vzpomíná na svého třídního profesora Zdeňka Dolejše, absolventa pařížské Sorbonny, renesanční osobnost, chemikáře, latináře, ale i talentovaného hudebníka, pianistu a skladatele. Stejně tak i na tehdy začínajícího mladého profesora fyziky a později slavného herce a režiséra Ladislava Smoljaka.

Již na střední škole se Josef začal věnovat lehké atletice, o což se velmi zasloužil profesor tělesné výchovy a trenér František Šimek, který talentované chlapce směřoval do atletického oddílu ve staroboleslavské Houštce. Svě první atletické závody absolvoval mladý dorostenec vlastně náhodou, jako divák se improvizovaně zúčastnil soutěže ve skoku vysokém, vyhrál a tím bylo rozhodnuto o jeho sportovní kariéře. Houštecký stadion byl vyhlášený v celé republice, na zdejší kvalitní škváře překonávali světové rekordy legendární Emil Zátopek nebo mílař Stanislav Jungwirth, to začínající atlet viděl na vlastní oči.

Po maturitě Josef jako syn bývalého živnostníka nedostal doporučení ke studiu na vysoké škole, následovala nástavba a dvouletá základní vojenská služba. Poté se stal na šest let vojákem z povolání, ale u atletiky zůstal dál, závodil za Duklu a Spartak Jihlava. Teprve na konci šedesátých mohl studovat na pedagogické fakultě, stal se učitelem a brzy i zástupcem ředitele na druhém největším středním odborném učilišti v republice, pražské Střední odborné škole na Zeleném pruhu. Rukama mu zde prošly stovky absolventů, mnozí z nich se stali slavnými sportovci, kteří vozili medaile z evropských či světových šampionátů. Na setkáních s bývalými žáky často slýchal, že byl sice přísný a náročný, ale rovný ke všem. Na Zeleném pruhu působil až do roku 2006, celých 37 let. Následovat měl zasloužený důchod, ale Josef se naopak v roce 2010 vrátil do svého mateřského gymnázia v Brandýse nad Labem a ještě devět let zde učil tělesnou výchovu. Tuto část své kariéry staví dokonce na první místo.

V této době již pan Josef Nechanický dávno uzavřel svou aktivní atletickou kariéru, ale královně sportu zůstal dodnes věrný jako rozhodčí a funkcionář. Ať je zima nebo léto, víkend co víkend ho můžeme spatřit se stopkami či pásmem na nejrůznějších závodech po celé republice. Rozhodně nespíchá do nečinného důchodu, pracuje pro atletický svaz, stará se, aby se

nezapomnělo na významná výročí našich zasloužilých atletických osobností, píše jim blahopřání, často i osobně gratuluje. Setkává se s bývalými žáky a kolegy, pravidelně rád přeje a nechává zahrát pro radost svým početným známým prostřednictvím Rádia dechovka. V současné době žije se svou přítelkyní v Čelákovcích, kde ve volných chvílích s láskou pečuje o svou zahrádku.